

Hannu Kaunonen

Elämäni päivät

osa XVII

Vuodet 2022-2023

Elämäni päivät

Hannu Kaunonen

Elämäni päivät

OSA XVII

Vuodet 2022-2023

Tekstit: Hannu Kaunonen

Taitto/kansi: Mauri Laakkonen, Hannu Kaunonen

© 2024 Hannu Kaunonen

Kustantaja: BoD • Books on Demand GmbH, Helsinki,
Suomi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN-numero: 978-952-80-8349-8

Sisältö	Sivu
<u>Sisällysluettelo</u>	<u>5</u>
<u>Vuosi 2022</u>	<u>7</u>
<u>Vuosi 2023</u>	<u>395</u>

Vuosi 2022

Vuoden 2022 saatteeksi

Olen alkuvuotta kaupungissa. Niska on kipeänä. Päiväkirjaan ilmestyy yllättäen runokokeiluja. Jonna soittaa olleensa pallolaajennuksessa ja menossa kaihileikkaukseen.

Korona jyllää voimakkaasti ja poikkeuslakia suunnitellaan.

Tammikuun puolivälissä Airi autoilee minut Hoilolaan ja jatkan vanhan päiväkirjani kimpussa.

Alan voimistella ja saan siitä apua niskaani.

Alan pyydystää hiiriä Tokmannin lossilla.

Kuuntelen Márquezin *Sadan vuoden yksinäisyyden* ja alan kuunnella Solohovin *Hiljaa virtaa Don*.

Lehtosen Olavi kuolee helmikuun puolessa välissä.

Putin hyökkää Ukrainaan 24.02.2022.

Maaliskuuta olen suurelta osin Hoilolassa ja kirjoitan vanhoja tekstejäni tietokoneelle.

Huhtikuun alussa Airi hakee minut kaupunkiin.

Uusia kerrostaloja ruvetaan rakentamaan naapuriiin, ja minun silmiäni tutkimaan tarkemmin; ensin Mehiläisessä ja sitten HUS:ssa. Kirjoitan vuoden 1982 tekstejäni koneelle.

Ilkka Kanerva ja Arvi Ilonen kuolevat. Kuuntelen kulkiessani Kari Lumikeron muistelmia, joita hän itse lukee.

Huhtikuun lopussa Ari tuo minut takaisin Hoilolaan.

Toukokuun lopulla käydään poikaporukalla Prahassa.

Heinäkuun alussa käydään perinteisesti Päijälässä.

Heinäkuun helteessä kirjoitan Helenan kirjeitä tietokoneelle.

Matti hakee Hiacen. Käydään Ahvenaisen konsertissa.

Käyn Onnibussilla Helsingissä ja Keravalla jalkahoidossa.

Jonna tulee shakkiturneelle ja on muutaman yön Hoilolassa.

HS:ssa Antti Litjan ja Eeles Landströmin kuolinilmoitukset.

Kalevan Kari käy ja on pari yötä elokuun alussa.

Tukkiauto särkee tierummun. Vesa-Matti Loiri kuolee.

Airi on paljon Koivusuolla ja kirjoitan Hoilolassa 70-luvun lopun kirjenvaihtoon tietokoneelle.

Käydään kaupungissa: käyn Hannalla jalkahoidossa; tapaan lääkärini, saan lähetteen ja käyn labrassa.

Syyskuun alussa kuningatar Elisabet kuolee.

Uusi rumpuputki asennetaan ja alan ajaa tiekunnan perustamista Pirkkalaisen avulla. Kirjoitan 70-luvun tekstejäni.

Joutsan 'lentokentällä' on sotaharjoitus ja jylinää taivaalla.

Lokakuun alussa käynnistyvät silmätutkimukset HUS:ssa.

Ilmi tulee Suomeen. Krimin siltaa räjäytetään.

Syystöitä Hoilolassa. Välillä käyn kaupungissa. Kirjoitan vanhoja tekstejäni koneelle.

Marraskuussa pidetään tiekokous.

Joulukuun alussa Airilla on paljon vieraita syntymäpäivänään. Länsi-metro avataan Kivenlahteen.

Jarkki ja Eira tuovat minut Nurmijärven reissullaan Hoilolaan ja käyn taas vanhojen tekstieni kimppuun.

Jouluksi ajan Onnibussilla kaupunkiin 'lohilasti' repussa.

Joulun aikaan käydään Jarilla ja Riikalla kylässä.

....

Eläke 46.216 €.

Olen merkinnyt kuunnelleeni/lukeneeni 57 kirjaa.

....

Lauantai 01.01.2022; 16.26

Kävelin taas Mustalahdentien kioskille. Postilta oli tullut viesti Airin paketin löytymisestä. Kioskin rouva pahoitteli, oli koodannut väärin. Kaiketi posti oli todistellut paketin tuoneensa ja rouva oli kolunnut hyllynsä läpi.

Mietin kävellessäni, ja kuunnellessani Anderssonia, puolittaista lupautusta itselleni: kirjoittaa jonkinlainen runohahmotelma päivittäin.

Ajattelin ruveta taas opiskelemaan, / jotain yleissivistävää, mietin? / Kiireettömyyttä! // Sain hyvän mentorinkin / joka sitoutui ohjaamaan minua / ihan loppuun saakka.

Rupesin taas opiskelemaan,
jotain yleissivistävää, ajattelin.
Kiireettömyyttä!

Sain ankaran mentorin
joka sitoutui auttamaan minua
loppuun asti.

23.16: Katseltiin Chaplinin Nykyajan ja sen jälkeinen keskustelun, jossa Kalle Kinnunen, Tuomari Nurmio ja Marc Gassot keskustelivat Nykyajasta ja Chaplinista.

Äsken saunassa mietin Puran Sulon käyttämää, puolihävytöntä kansanviisautta: 'se on sellaista, sano Eetla, kun pojat kuivaks moitti'. Se synnyttää paljon ajatuksia ja sitä voi käyttää monenlaisissa tilanteissa. Sen ympärille voisi rakentaa runoakin. Jotain sellaista mietin, että ihminen on vain sitä mitä on, ja sillä hänen pitää pärjätä ja sitä itsessään kunniallisesti kantaa. Tämä aika pyrkii muokkaamaan ihmisestä itselleen vieraan ja siitä ei pitemmän päälle hyvä seuraa; ei ihmiselle itselleen, mutta ei laajemminkaan yhteiskunnallisesti.

Ja menetetyistä ystävyyksistä minun pitäisi kirjoittaa. Ja uudelleen löydettyistä, syvenevistä ystävyyksistä.

Tuli viime yönä juotua se kuohuviini ja konjakkiakin etiketin yläreunaan. Ja mitenkähän monta Kukkoa siinä meni vielä janojuomana.

Jasu soitti yöllä neljän jälkeen kovasti juovuksissa. Heräsin täydestä unesta, niin kuin tietysti Airikin ja oli aika vihaisena. Puhelu meni

välillä poikki ja olen yrittänyt siinä välissä vahingossa Mehiläisenkin numeroon. Näyn soittaneeni hänelle 4.30 ja on puhuttu 13 minuuttia. Jasu valitteli ohimennen sairauksiaan. Akselille, pojan pojalleen, sanoi antaneensa tonnin nuorten juhlia varten ja vakuuttaneen, että sillä pitää se yhteinen lasku maksaa. Sanoi, että mennään sunnuntaina syömään, mutta tuskin se sitä muistaa.

Jonna yritti soittaa aamulla puoli kymmenen maissa, mutta en ennättänyt vastata.

Kännykän kello vaihtoi juuri vuorokauden: näyttää 00.00.

Airi on ollut tänään aika nuutteana: ei käynyt ulkona, vaikka oli aurinkoinen päivä eikä lähtenyt saunaankaan.

On eletty 1 vuorokausi vuotta 2022.

Sunnuntai 02.01.2022; 11.16

Öinen pakkanen on taintunut. / Tuulee, / sataa pulverilunta. / Niukka / on tammikuun valo.

Tuulee,
sataa pulverilunta.

Niukka
on tammikuun valo.

Aiheita sarjoiksi:

Jos kuolen ennen sinua.

Jos kuolet ennen minua.

Kansansuusta kuulluista sanonnoista, jotka ovat saaneet siivet ja jääneet elämään. Esimerkkinä se Puran Sulon sanonta.

Motiiveista, synonyymeistä ja nyansseista. Ja niiden keskinäisestä elämästä.

Ainahan sitä ihmiskunnalla jotain harmia on: / niin kuin nyt tuo koronavirus, / kun vasta oltiin saamassa kommunismi kitketyksi. (muka-elma runosta 15.11.91)

01.25: Kirjoitin illan mittaan vihkon 3/1991 loppuun. Osin elokuvan pitkillä mainoskatkoilla.

Me katsottiin Polanskin Pianisti. Se tuli vain Elisan kautta Frii-kanavalta ja kesti mainoksineen 3 tuntia.

Iltahämärässä kävin kävelemässä pikkukatu tuolla rannan puolella. Aukeilla paikoilla tuuli kylmästi, vaikka pakkasta ei paljon ollutkaan.

Tässä on nyt taidetta pää täynnä. Vanhassa tekstissäkin oli runoutta: muiden sitaatteja ja omia yritelmiä. Elokuva oli vahvaa Polanskia. Jotenkin hänet tyylistään tuntee.

Maanantai 03.01.2022; 18.57

Käytiin tänään keppikävelyllä. Minä kiersin Mustavuoren juurta portilta portille 9500 askelta; Airi kävi vähän ylempänäkin. Kuuntelin Anderssonia ja mietin vähän omianikin. Äsken voimistelin, kun niska tuntui kovin jäykältä ruokaperäisten jälkeen.

Tammikuuta tammikuuta, mietin /montako vielä /tulee tammikuuta.
//Vieläkö tulee /tammikuuta.

Tammikuuta.
Tammikuuta mietin.

Montako vielä
tulee tammikuuta?

Vieläkö tulee
tammikuuta?

Vein tekstin runotaimieni tiedostoon ja huomasin Wordin asetusten koskevan kaikkia asiakirjoja, kun poistin virkkeen ison alkukirjaimen.

23.07: Kadotin pikatyökalurivin ja olin jo tuskastua sitä etsiessäni. Wordin ohjeista en tolkkua saanut. Sitten sattumalta löysin oikeasta yläkulmasta Valintanauhan näyttöasetukset. Hermostuttavaa tuollainen turha ajankäyttö.

Niska tuli taas kipeäksi tuosta etsimisestä ja äheltämisestä. Syötiin iltapalaa: Airi viiliä ja voileipää, minä voileipää juustolla ja graavilohella, joita huuhdoin Kukolla.

Teemalla menee Ijäksen elokuvia: oli tarkoitus katsella niitä yksi iltassaan. Otan ne kronologisessa järjestyksessä.

00.53: Katsoin Viimeisen keikan, vuodelta 1984. En muista sitä aikaisemmin nähneenikään. Kyllä Ijäs on siinä jo omalla alueellaan.

Tiistai 04.01.2022; 11.15

Näin aamulla unta. Jokke siinä hääräsi ja vielä yritti määräillä minua keittämään kahvia. Jossain toimistossa me oltiin. En ollut enää varsinaisesti töissä ja olin puolittain valmis tekemään sovintoakin, mutta Jokke oli jo oven välissä menossa, kun ojentelin kättäni. Ne lähtivät siitä Paasion Ilkan kanssa. Ile yritti olla sovinnollinen. Nuoran Kimmokin siinä pyöri jossain vaiheessa. Sitten järjestelin kirjoja ja jostain komerosta löytyi musta, pitkävartinen töppönen. Minä katsoin sen sisään taskulampulla ja pohjalla oli kasa sinappia niin kuin suuri paska.

Minun mustassa töppösessäni on paskaa. /Kyllä se on sinappia, sinä sanot. /Sinappia, tuollainen määrä! /Kyllä se on silkkaa paskaa! /Mutta haju siitä on mennyt, /se on kyllä totta. //Siitä on jo niin monta vuotta, /kun sinä minulle vittuilit.

Minun mustassa töppösessäni on paskaa.
Kyllä se on sinappia, sinä sanot.

Sinappia, tuollainen määrä?
Kyllä se on silkkaa paskaa!

Mutta haju siitä on mennyt,
se on kyllä totta.

Siitä on jo niin monta vuotta,
kun sinä minulle vittuilit.

Toinenkin runon aihe: Sinä täytät kaiken tyhjän tilan.

22.28: Minulla on tänään ollut niska harvinaisen kipeänä. Pää ei nyt todellakaan ole mikään pöllön pää. Heräilin viime yönä useampaan otteeseen ja otin kahdesti Panadol-poreen

Kävin iltahämärässä Lidlissä. Loskakeli, mutta vedin sitkeästi kärryä.

Syötiin. Airi lämmitti kaurapussin ja otin vahvan Panadolin. Niska rauhoittui ja nukuin melkein 2 tuntia.

Kipu niskassa on jotenkin aikaisempaa totaalisempi ja ulottuu niskan lisäksi takaraivoon ja hartioiden alueelle. Sydämeen se ei viittaisi, mutta herää kysymys koronaoireesta.

Yritin päivällä saada Googlen Chromecastia toimimaan, mutta en onnistunut siinä täällä niinkään pitkälle mitä maalla. Kokeilin sitä talon omien verkkojen kautta. Pitää huomenna kokeilla vielä puhelimen netin kautta.

Jarkki soitti päivällä: talossa putoaa lämpötila pakkasella. Kaukolämpöverkossa on vaihdettu jo useampaan talon siirtimiä tukkeutumisen takia. Syyllisiä tietysti etsitään. Sanoin ongelmaan olevan kovin monenlaisia syitä. Kaavioissahan siellä näkyy mitoitusarvot. Elleivät ne ulkolämpötilakäyrän mukaan täyty, pitää selvittää mistä asia johtuu.

Prinkin edustaja soitti tulostimen tulleen. Lupasin käydä sen huommenna hakemassa.

Otan Pandolin, lämmitän kaurapussia uudelleen ja menen nukkumaan.

Keskiviikko 05.01.2022; 11.57

Sain vihdoinkin Chromecastin toimimaan. Asensin se puhelimen kautta Esisan kotiyhteydelle, joka tietysti vaati yhteyden oman salasanan. Ja nyt jako toimii myös tästä kannettavasta. Jotain aina edistyy, vaikka se joskus toivottomalta tuntuukin.

Niska on edelleen kipeä, mutta hartioista jo helpottaa.

Lähden hakemaan sprintteriä Itiksestä.

21.41: Hain kirjoittimen.

Jakomäen tytön perintö:
äidin mustat silmät
ja isän sammumaton jano.

Jonna soitti juuri kun tulin kotiin. Oli ollut pallolaajennuksessa ja menee perjantaina kaihileikkaukseen. Pallolaajennuksesta oli määrätty sairauslomaa ja saa nyt siinä hoidettua silmätipatkin helpommin ja pidettyä lomaa paremmalla omalla tunnolla.

Syötiin. Nukuin reilun tunnin.

Katseltiin Areenasta eilinen ohjelma Kari Suomalaisesta. Kyllä Chromecast nyt hyvin pelittää.

Soitin Nakulle huomisesta rokotuksesta ja katselin taksiyhtiöitä ja niiden toimintaa. Pienillä yhtiöillä näyttää olevan yhteinen tilauskeskus 02-taksi numerolla 020230. Sieltä voi valita yhtiön ja auton, ja näkee hinnankin.

22.45: Kuuntelin juuri loppuun Claes Anderssonin *Runoja meren pohjalta*. Se on Pentti Saaritsan suomentama laaja valikoima, lähes 5 tuntia, Anderssonin tuotannosta. Antti Virmavirta lukee sen nyanssit ymmärtäen.

Illalla luin Petri Tammisen *Se sanoi, kansalta kerättyjä pieniä tarinoita*. Airi osti kirjan Mallelle lähetettäväksi ja luki sen itsekin.

Otin vahvan Panadolin ja rupean nukkumaan.

Torstai 06.01.2022; 07.12

Ja koko yön soi vanha virsi päässä /ja voimistui pauhinaksi, /kun kävin kusella. //Ja taas kaksi välisäettä jauhoi, /kun sahattiin ongensiimalla /pölkkyjä koivunrangoista. //Vanha nainen /toi kissalle täytekkua. /Se tarjosi tassuja /ja halusi syliin. //Tiusasen Paavo istui lihavana, /valkoisessa lääkärintakissa. /Ajattelin ettei se enää /ole soittanut vuosiin. /Se väenteli suutaan /ja halusi minulle analyysiin. //Ja virsi vaan soi, / ne kaksi välisäettä: / me saimme saman asunnon / ja samat vaiheet meidän on. /Alun muistin vasta aamulla.

koko yön soi vanha virsi päässä
pauhasi vaativana, kun kävin aamukusella
vanha nainen toi kissalle täytekakkua
se tarjosi tassua ja hyppäsi syliin
me saimme saman asunnon
ja samat vaiheet meidän on
ja taas sahattiin ongensiimalla
pölkkyjä koivunrangoista
Tiusasen Paavo istui lihavana
valkoisessa lääkärintakissa, väänteli suutaan
eihän se enää ole soittanut vuosiin
ja halusi minulle analyysiin

23.52: Otettiin äsken koronakotitesti. Kovasti alkoi aivastuttaa tikun pyörittäminen nenässä. Ei koronaa testin mukaan ole. Mutta ei tämä olo normaalikaan ole. Niska alkaa vähitellen norjistua, mutta koko hartianseutu ja käsivarret ovat kosketusarkoja ja hermot ovat pinnalla, ettei pysty pierua pidättelemään.

Käytiin päivällä Nakun kanssa Messukeskuksessa. Kaikki toimi todella hyvin. Minä kysyi ovella, voiko saattajakin tulla lämpöseen: sinne vaan molemmat, ettette eksy toisistanne. Poika katsoi meitä, vanhoja miehiä ja kysyi, pystymmekö kävelemään. Ohjasi meidät johon ohi suoraan koppiin piikille. Ja rokottajatyttö oli asiansa hallitseva: kysyin voiko velimies saada samalla flunssapiikinkin: hän kävi hakemassa ja tökkäsi sen toiseen käsivarteen. Tyttö oli piikittänyt jo puoli vuotta täyspäiväisesti. Siellä oli 40 piikittäjää: jono kulki kävelyvauhtia. Rokotteita on, piikittäjiä puuttuu. Sille ei kukaan mitään voi. Jotka tätä yrittämistä arvostelevat, pitäkööt turpansa kiinni.

Tällaisesti toiminnasta minä pidän ja tällä tavoin yhteiskunnan pitäisi toimia. Ei tällaisia asioita persikkaposket toimistoissaan ratkaise. He voivat luoda kaaviota ja suuria linjoja, mutta käytännön toteutus pitää antaa niitten käsiin, joilla on siihen kokemusta.

Eila soitti illalla ja kyseli, miten meidän rokotusreissu meni. Kerroin, että hyvin meni.

Jarkki on tänään tiputuksessa Jyväskylässä. Pääse kaikei huomenna kotiin ja menee sitten ylihuomenna 'napapiikille' terveyskeskukseen. Näitä on yhteensä 8 periodia; tämä on vasta toinen. Ei kai ne mitään riemulomamatkoja ole, mutta Jarkki ei niillä halua toisia kiusata.

Tämä minun pieni 'tautini', joku tämäkin on. Korkkasin viinilaatikon. Ajattelin että on helpompi pikkukännissä sairastaa. Kai tämä tästä helpottaa; pystyin jo nostamaan normaalisti päätä tyynystä.

Aloin kuunnella Viivi Lönnin elämäkertaa mennessäni päivällä Itäkeskukseen. Mielentilakysymyksiä, minkä kirjan valitsee. Ostin niitä aikanaan Elisasta alennuksella ja niistä on vara valita.

Tulin päivällä taksilla kotiin asti ja katselin kun poika piikillä särki kiviä parkkityömaalla. Airi oli juuri menossa kolan kanssa siivoamaan autonsa edustaa.

Laitoin perunat kiehumaan ja katoin pöydän. Syötiin, kun Airi tuli lunta luomasta. Menin nukkumaan ja sitten Eila soitti.

Laitoin uuden printterin toimintaan. Otettiin koronatesti. Korkkasin viinilaatikon. Airi meni nukkumaan. Minulla on Iltapäivälehtien rästit yhtä vaille kelattu. Tämän vuoden Hesarit käymättä läpi.

Pienen lirauksen viiniä vielä otan ja menen nukkumaan. Tiedä vaikka aamulla heräisin terveenä miehenä.

Perjantai 07.01.2022; 12.03

En herännyt terveen, jos en kipeämpänäkään.

Aurinkoinen pakkaspäivä. Airi lähti viemään Mallen pakettia (kirje, itse tehty valokuvakalenteri ja Tammisen kirja) postiin.

Otin valokuvan Tammisen kirjan jutusta Savossa. 4-vuotiaana 'serkkutyön' repliikki: "Ukonmulukut, tulukee syömmää!" *Se Sano*, s.30. Tammisen pieni kirja ei ole mikään pieni kirja sille, joka sen sanomaa syvemmin ajattelee. Hän on tehnyt siinä suuren työn ja on hienoa, että kustantajakin on sen ymmärtänyt.

Minä poden tätä niskaani. Airi hieroi aamulla hevoslinimenttiä. Hän ei siihen usko, mutta sanoin piruuttani heti tuntuvan paremmalta.

Minä olen nyt taulu,
kohta valmis.

Minun monet naiseni
ovat sen maallanneet.

On ollut hauska katsella
sen valmistumista.

Näin me valmistumme,
tämän maailman taulut.

